

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Fővárosi Bíróság a Füsthy és Mányai Ügyvédi Iroda - dr. Füsthy Zsolt ügyvéd - (cím) által képviselt **felperes (cím)** a dr. Szabó Erzsébet jogtanácsos helyett eljáró dr. Ormosi Kinga köztisztviselő által képviselt **Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Közép-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály (cím.)** alperes ellen **adóügyben hozott 1941278312 számú közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata** iránt indult perében, nyilvánosan megtartott tárgyaláson meghozta és kihirdette a következő

Í t é l e t e t:

A bíróság az alperes 2007. december 11. napján kelt 1941278312 számú határozatát - az elsőfokú határozatra kiterjedően - hatályon kívül helyezi.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint perköltséget.

A feljegyzett kereseti illetéket az Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A bíróság az ügyben a közigazgatási és peres iratok alapján a következőket állapította meg.

Az első fokú adóhatóság 2007. szeptember 26. napján kelt 7937948335 számú határozatával a 2006. évi társasági adóelőleg nem megfelelő összegű kiegészítése miatt 695.000 forint mulasztási bírságot szabott ki a felperes terhére. A határozat indokolása szerint a felperes a 2006. évre 2006. december 20.-áig 16.736.591 forint társasági adóelőleget fizetett be a 2006. évre benyújtott adóbevallásának adatai alapján a tárgyévre ténylegesen adófizetési kötelezettsége társasági adóban 25.037.000 forint volt. Erre tekintettel az adóhatóság megállapította, hogy a felperes a társasági adóról és osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (Taotv.) 26.§ (10) bekezdése szerinti adóelőleg kiegészítési kötelezettség az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 2. számú melléklet I. fejezet 3/A/b. pontjában előírt esedékességgel 67%-osan teljesítette. Minthogy a felperes a társasági adóelőleg kiegészítési kötelezettségének 90%-os mértékben nem tett eleget, a felperes az adóhatóság megállapítása szerint az Art. 172.§ (8) bekezdése alapján mulasztási bírságot köteles fizetni. Az első fokú adóhatóság az Art. 172.§ (8) bekezdésében meghatározott, a befizetett előleg és az adó 90%-ának különbözete után 20%-áig terjedő mulasztási bírság mérték helyett a mulasztási bírság összegét az Art. 172.§ (12) bekezdésére figyelemmel 12%-os mértékben állapította meg.

Az első fokú adóhatóság határozatával szemben a felperes fellebbezést terjesztett elő, amelyben a mulasztási bírság kiszabásától való mentesítését kérte. Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a 2006. évben először a 2006. december 20.-i társasági adó feltöltési kötelezettséget az Art. 1.

számú melléklet I/B/2/c. pontja alapján a ... bevallási nyomtatványon kellett teljesíteni, amely bevallásban 0 forint társasági adóelőleg kiegészítést vallott és azt határidőben be is fizette. 2007. május 30.-án az előlegfizetési kötelezettségét önellenőrizte, 6.000.000 forinttal növelte és ez után 228.000 forint önellenőrzési pótlékot meg is fizetett, így a feltöltési kötelezettségét több, mint 90%-ban teljesítette. Álláspontja szerint, figyelemmel az Art. 169.§.-ára, az önellenőrzéssel mentesül a mulasztási bírság alól.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2007. december 11. napján kelt 1941278312 számú határozatával az első fokú határozatot helyben hagyta. Határozatában rögzítette, a felperes a Taotv. 26.§ (10) bekezdésében előírt kötelezettségének nem tett eleget, mivel 2006. évre vonatkozó társasági adóról szóló bevallásában 25.037.000 forint adófizetési kötelezettséget szerepeltetett, így feltöltési kötelezettségének 90%-a, 22.533.300 forint volt. Ebből 2006. december 20.-áig 16.736.591 forintot fizetett meg a felperes, azaz adóelőleg kiegészítési kötelezettségét mindössze 67%-osan teljesítette. Az alperesi hatóság álláspontja szerint téves az a felperesi hivatkozás, miszerint a társaság adóelőleg feltöltési kötelezettséget a ... nyomtatványon kellett a felperesnek teljesítenie, mivel ez a nyomtatvány nem pótolja társasági adóelőleg kiegészítését. Erre tekintettel az első fokú adóhatóság sem azt vizsgálta, hogy a felperes eleget tett-e, illetve helyes összeggel tett-e eleget az Art. 1. számú melléklet II/B/2/c. pontjában előírt bevallási kötelezettségének, hanem azt, hogy az Art. 2. számú melléklet I. fejezet Határidők III/A/b pontjában előírt előleg kiegészítés megfizetési kötelezettségét teljesítette-e. Rögzítette, a Taotv. 26.§ (10) bekezdésében megfogalmazott kiegészítési kötelezettség csak az eredeti bevalláshoz képest értelmezhető, így az előlegfizetési kötelezettség önellenőrzése és az önellenőrzési pótlék megfizetése a feltöltési kötelezettség tekintetében nem releváns. Kifejtette, a feltöltési kötelezettség időbeni teljesítése, feltételeinek megteremtése az adózó feladata. E kötelezettségének a felperes nem tett eleget, ebből következően az adott helyzetben tőle elvárható körültekintés nem állapítható meg.

A felperes az alperes határozatának bírósági felülvizsgálata iránt a törvényes határidőben keresetet terjesztett elő. Kereseti kérelme az alperesi határozat megváltoztatására, a mulasztási bírság törlésére, vagy az alperesi határozat hatályon kívül helyezésére irányult. A felperes kereseti kérelmét arra alapította, hogy álláspontja szerint az alperesi hatóság az Art. 169.§-ába ütköző módon szabott ki vele szemben mulasztási bírságot és e körben határozatát jogellenesen nem is indokolta. Az Art. 13.§-ára, 49.§-ára hivatkozva kifejtette, önellenőrzésre jogosult volt, és nem volt olyan jogszabályi rendelkezés, ami az adóelőleg bevallási, illetve feltöltési kötelezettség önellenőrzését kizárná. Álláspontja szerint a a társasági adóelőleg kiegészítésről szóló bevallás és az annak alapján történő befizetés között szoros összefüggés van, adót a bevallás szerinti összegben kell megfizetnie. A feltöltési kötelezettség teljesítése e bevallásának megfelelt, a bevallását pedig önellenőrzéssel helyesbítette, az önellenőrzési pótlékot is megfizette, így mentesült a mulasztási bírság kiszabása alól. Kifejtette továbbá, hogy sem az Art., sem a Taotv. nem tartalmazza részletesen, mit kell tekinteni várható fizetendő adónak. Az általában elvárható magatartást tanúsítva tett eleget adóelőleg bevallási és befizetési kötelezettségének. Nem volt neki felróható, hogy a végleges tényadat eltért a várhatótól. Devizában nyilvántartott hitelállományának forint értéke előre nem látható nagymértékű árfolyamváltozás folytán 10%-ot meghaladó mértékben és előre nem látható módon növelte meg az adóalapot, és emiatt kényszerült az önellenőrzésre.

Az alperes ellenkérelmében a határozatában foglaltakat fenntartva a kereset elutasítását kérte.

Kiemelte, az Art. 168.§-ában szabályozott önellenőrzési pótlék és az Art. 172.§ (8) bekezdése alapján alkalmazott mulasztási bírság két különálló jogkövetkezmény, az önellenőrzési pótlék megfizetése így a mulasztási bírság megfizetése alól nem mentesít. A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Kfv.I.35.320/2006/4. sorszámú ítéletére hivatkozva kifejtette, a Taotv. 26.§ (10) bekezdésében megfogalmazott kiegészítési kötelezettség csak az eredeti bevalláshoz képest értelmezhető, jövőbeni, bizonytalan, esetleges önellenőrzéssel való adóalap megállapításához képest a kiegészítés értelmezhetetlenné válik. Az adóhatóság a benyújtott önellenőrzések összegét - akár kötelezettségcsökkenést, akár növekedést eredményez - a társasági adó feltöltési kötelezettség tekintetében figyelmen kívül hagyja. Az alperes álláspontja szerint a felperes kellő alappal a devizaalapú hitel felvétellel kapcsolatban felmerült árfolyamnyereségre sem hivatkozhat, mivel tudnia kellett, hogy a svájci frank árfolyama változhat, azzal az adó feltöltésekor számolnia kellett. Kifejtette, az adózónak a várható teljes adóösszegének megállapítására kell törekednie, és a felperes akkor járt volna el helyesen, ha 2006. december 11.-én érvényes devizaárfolyam helyett legalább a 2006. december 20.-án árfolyamon értékelte volna át a felvett svájci frank alapú hitelét, az árfolyamalakulás tendenciáját látva kellő körültekintés esetén számíthatott az értékelésből származó nyereségre.

A felek egymással szemben perköltség igényrel éltek.

A Fővárosi Bíróság a felperes keresetét megalapozottnak találta az alábbiak szerint.

A per tárgyát az alperes határozatának törvényességi felülvizsgálata képezte a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) XX. fejezete szerinti közigazgatási per keretében.

A Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának KK. 31. sz. állásfoglalása értelmében az ügyfél, illetőleg a törvényes érdekeiben sérelmet szenvedett fél jogszabálysértésre hivatkozva kérheti az államigazgatási ügy érdemében hozott határozat felülvizsgálatát. Keresetében a fél anyagi- és eljárási jogszabálysértésre hivatkozhat és arra, hogy a határozat meghozatalakor az alkalmazott jogszabályt tévesen értelmezték. Eljárási jogszabálysértés miatt csak akkor van helye hatályon kívül helyezésnek, ha az eljárási jogszabálysértés jelentős, a döntés érdemére is kihat, és a bírósági eljárásban nem orvosolható.

A Pp. 339/A. §-a szerint a bíróság a közigazgatási határozatot - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a meghozatalakor hatályban volt jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül.

A bíróság a törvényességi felülvizsgálatot követően úgy foglalt állást, hogy az alperes határozata - a felperes kereseti kérelmének korlátai között - jogszabálysértő.

Az Art. 169.§-a szerint az adózó az önellenőrzéssel megállapított helyesbített adóalap, adó, illetve költségvetési támogatás bevallásával mentesül az adóbírság, mulasztási bírság alól, a helyesbített meg nem fizetett adó, jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás, továbbá az önellenőrzési pótlék megfizetésével az önellenőrzés időpontjáig esedékes késedelmi pótlék alól.

Az Art. 4.§ (3) bekezdés b) pontja rögzíti, ha e törvény másként nem rendelkezik, az adóelőleg

tekintetében az adóra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

A Taotv. 26.§ (10) bekezdésében előírt társasági adóelőleg-kiegészítés összegéről az adózóknak első ízben a 2006. évben kellett bevallást tenniük az Art. 1. számú melléklet B/2.c. pontja alapján a tárgyév 20. napjáig.

A felperes e bevallási kötelezettségének nem vitatottan határidőben eleget tett, bevallásában az adóelőleg kiegészítés összegét nem vitatottan „0 forintban” szerepeltette.

A perben nem volt továbbá vitatott az sem, hogy a felperes e társasági adóelőleg-kiegészítés összegéről benyújtott bevallást az első fokú adóhatóság határozatának meghozatala előtt önellenőrzéssel helyesbítette, a helyesbített előlegfizetési kötelezettségét az önellenőrzési pótlékkal együtt megfizette.

Az Art. önellenőrzésre vonatkozó szabályai között nem található olyan rendelkezés, amely kizárná a társasági adóelőleg-kiegészítés összegéről szóló bevallás önellenőrzéssel történő korrigálását, ebből következően a bíróság megítélése szerint a felperes a társasági adóelőleg-kiegészítés összegéről benyújtott bevallásának önellenőrzéssel való helyesbítése folytán az Art. 169.§ rendelkezése alapján mentesült az Art. 172.§ (8) bekezdése szerinti mulasztási bírság alól is, azaz vele szemben a mulasztási bírság kiszabására az Art. 169.§-ába ütköző módon került sor.

Az alperes által hivatkozott Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának eseti döntése a jelen perbelitől alapvetően eltérő jogszabályi környezetben értelmezte a társasági adóelőleg kiegészítési kötelezettség kapcsolatát az önellenőrzéssel. Az eseti döntésben értékelt időszakban társasági adóelőleg-kiegészítés összegéről bevallást az adózóknak nem kellett benyújtaniuk, a kiegészítési kötelezettség így csak a társasági adóról szóló bevalláshoz képest volt értelmezhető. A jelen perbeli esetben azonban az eredeti bevallásnak nem a társasági adóról szóló bevallás, hanem a társasági adóelőleg-kiegészítés összegéről szóló bevallás tekintendő. Ennek kapcsán pedig az önellenőrzés nem hagyható figyelmen kívül, az önellenőrzésre tekintettel pedig az Art. 169.§-a alapján a felperessel szemben mulasztási bírságot kiszabni jogszerűen nem lehetett.

Mindezekre figyelemmel a bíróság a Pp. 339.§ (1) bekezdése alapján a jogszabálysértő alperesi határozatot az első fokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezte.

A bíróság a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes költségeinek megfizetésére.

A feljegyzett kereseti illetéket a felperes pernyertessége és az alperes személyes illetékmentessége folytán (Itv. 5.§ /1/ bekezdés c) pont) az állam viseli a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§ alapján.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340.§ (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2008. szeptember 10.

dr. Albert Zoltán sk.

bíró

A kiadmány hitelél: